

Nr 203.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med begäran om riksdagens medgivande att överenskommelse må träffas med Amerikas Förenta Stater angående biträde och handräckning för indrivning av vissa skatter å utdelning å aktier; given Stockholms slott den 8 april 1953.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF.

Per Edvin Sköld

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 8 april 1953.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena följande.

Enligt artikel VII i det mellan Sverige och Amerikas Förenta Stater den 23 mars 1939 slutna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande inkomstskatter m. m. (se SFS 1940:1042) skall utdelning å aktier beskattas endast i den stat, där den som uppbär utdelningen bor eller, om den som uppbär utdelningen är ett bolag eller annan juridisk person, i den av staterna där bolaget eller den juridiska personen bildats eller organiserats. Vardera staten har likväl förbehållit sig rätten att, i den mån dess skattelagstiftning så föreskriver, uttaga och innehålla skatt som enligt dess egen skattelagstiftning skall avdragas vid källan, dock icke mer än 10 procent av utdelningens belopp. Bestämmelsen kompletteras med en föreskrift i artikel XIV b) 2) att Sverige från sin statliga inkomstskatt skall medgiva ett avdrag svarande mot den vid källan i Förenta Staterna avdragna skatten, ej understigande 5 procent av utdelningens belopp. På motsvarande sätt skall Förenta Staterna medgiva där boende svenska medborgare ett liknande avdrag å deras federala inkomstskatt.

I regel uttages källskatt å aktieutdelningar i Förenta Staterna med 30 procent, då utdelningen uppbäres av i annat land bosatt aktieägare, och i Sverige uttages, när utdelningen går till i utlandet bosatt aktieägare, kupongskatt med 20 procent. Genom föreskriften i artikel VII reduceras den amerikanska källskatten å utdelningar och den svenska kupongskatten sålunda avsevärt. Föreskriften får anses som särskilt förmånlig för Sveriges del, då den medgivna reduceringen av den amerikanska källskatten är större än vad som från Förenta Staternas sida medgivits i andra dubbelbeskattningsavtal.

Genom artikel XVII i avtalet har vardera staten förbundit sig att lämna

biträde och handräckning för indrivning av sådana skatter, som avtalet omfattar, tillika med ränta, kostnader m. m. Denna skyldighet är dock för en var av staterna begränsad att avse medborgare, bolag eller andra juridiska personer tillhörande den andra staten. Den stat, till vilken framställning om indrivning gjorts, skall icke vara pliktig att tillgripa verkställighetsåtgärder, som ej är i överensstämmelse med lagstiftningen i den stat som gjort framställningen. Framställning skall åtföljas av sådana handlingar, som enligt lagstiftningen i den stat som gör framställningen erfordras för att ådagalägga att skatteanspråket vunnit laga kraft. Om skatteanspråket icke vunnit laga kraft, må den stat, till vilken framställningen gjorts, på anmodan av den andra staten vidtaga sådana åtgärder för anspråkets säkerställande som överensstämmer med den förstnämnda statens skattelagstiftning.

Frågan om uttagande här i riket av utländska utskylder regleras genom lagen den 15 juni 1935 (nr 315). I denna lag lämnas ett generellt stadgande därom, att ogulden utländsk utskyld eller allmän avgift må uttagas här i riket, i den mån Konungen på grund av överenskommelse med främmande stat därom förordnar. I lagen har även upptagits vissa processuella föreskrifter för det fall att indrivning av utländsk utskyld föranleder talan inför domstol eller annan myndighet här i riket.

Förra sommaren fördes i Stockholm mellan särskilda delegationer från Sverige och Förenta Staterna preliminära förhandlingar avseende dels vissa med dubbelbeskattningsavtalet sammanhängande frågor dels ock vissa spörsmål på arvsbeskattningsens område. Därvid framfördes från amerikanskt håll önskemål om åtgärder till förhindrande av att dubbelbeskattningsavtalets regler om reducering av källskatten å utdelningar utnyttjades av personer, som icke vore därtill berättigade. Vid förhandlingarna togs ingen slutlig ståndpunkt i denna fråga utan enades man om att, sedan vissa undersökningar verkställts, ny kontakt skulle tagas.

Sedermera har amerikanska finansministeriet i en den 25 september 1952 dagtecknad skrivelse framlagt förslag om viss komplettering av dubbelbeskattningsavtalets indrivningsregler. I skrivelsen har framhållits, att den enligt avtalet medgivna reduceringen av källskatt i vissa fall kommit att åtnjutas av därtill icke berättigade skattskyldiga. Detta skulle ha tillgått på så sätt att den amerikanska utdelningen utbetalades till en namngiven aktieägare med adress i Sverige, men vilken icke vore den verkliga utdelningsberättigade ägaren utan vilken vidarebefordrade utdelningen till en fysisk eller juridisk person, som icke vore berättigad till reducering av den amerikanska skatten. I sådant fall hade den verkliga utdelningsberättigade ägaren erlagt skatt med endast 10 procent i stället för rätteligen med 30 procent. Motsvarande företeelse kunde förekomma då ett svenskt bolag utbetalade utdelning till fysisk eller juridisk person hemmahörande i För-

enta Staterna. Det syntes ligga i båda staternas intresse att sådana åtgärder vidtoges, som såvitt möjligt förhindrade berörda form av skatteflykt. Detta skulle kunna genomföras om envar av de två staterna åtog sig att uttaga skatt pålagd av den andra staten var gång det visade sig nödvändigt för att tillförsäkra att ifrågavarande skattereducering icke medgäves personer, vilka icke vore berättigade till sådan reducering. I det förut nämnda fallet skulle detta betyda, att Sverige skulle lämna biträde och handräckning för indrivning av den del av den amerikanska skatten, som översteget det i Förenta Staterna avdragna beloppet å 10 procent av utdelningen. En liknande regel skulle ömsesidigt tillämpas, då utdelning utbetalades från ett svenskt bolag till en fysisk eller juridisk person som hade sin hemort i Förenta Staterna. Under förutsättning av ömsesidighet vore Förenta Staternas regering villig åtaga sig att lämna biträde och handräckning för indrivning av de skatter, till vilka artikel VII i avtalet hänförde sig — där est skatten i Sverige erlades genom avdrag vid källan — för att tillförsäkra att den enligt denna artikel medgivna reduceringen av skatt icke skulle åtnjutas av någon, som icke vore berättigad till reduceringen.

Slutligen har i skrivelsen föreslagits att, om nämnda förklaring stode i överensstämmelse med svenska finansdepartementets uppfattning, skrivelsen och ett i liknande ordalag avfattat svarsbrev skulle anses utgöra en i frågan träffad ömsesidig överenskommelse mellan behöriga myndigheter i de två staterna.

Departementschefen. Från amerikansk sida har framlagts förslag om viss komplettering av det svensk-amerikanska dubbelbeskattningsavtalet i syfte att förhindra att den reducering av källskatten å utdelningar, som enligt avtalet tillförsäkras personer hemmahörande i Sverige eller Förenta Staterna, utnyttjas av personer, som icke är därtill berättigade. Ett genomförande av förslaget förutsätter att de båda länderna förbinder sig att i förekommande fall lämna biträde och handräckning för indrivning av nämnda källskatt även såvitt angår personer och bolag tillhörande det egna landet i den mån betalningsskyldighet föreligger. För närvarande är skyldigheten att biträda med indrivning begränsad att gälla medborgare, bolag eller andra juridiska personer tillhörande den andra staten (art. XVII).

Såsom framgår av skrivelsen från amerikanska finansministeriet är Förenta Staternas regering beredd till ett dylikt ömsesidigt åtagande. Då det uppenbarligen även är ett svenskt intresse att den avsedda överenskommelsen kommer till stånd får jag föreslå att riksdagens medgivande till avtalets ingående inhämtas.

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att

medgiva att — i huvudsaklig överensstämmelse med vad i det föregående anförts — överenskommelse må träffas med Amerikas Förenta Stater angående biträde och handräckning för indrivning av sådan källskatt, som avses i artikel VII i det mellan Sverige och Förenta Staterna den 23 mars 1939 ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande inkomst- och andra skatter.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Sven Fischier.